

זאת, רק עלתה לבמה, ומיד התחילה לנוע לקצב בלתי־רשמי, להניע ידיים ורגליים. רק בסוף ההופעה נזכרה בתסביכים שלה, והפסיקה אותה בכבושה גדולה.

★ ★ ★

לאנוס את האויר

אבל הכי מוזנחה היה צדוק צרפתי, אף על פי שזה לא חכמה, כי הוא שחקן במקצועו. בהתחלה הוא שיחק תפקיד של מאהב: הוא חיבק ונישק את האויר שמסביבו, אמר לו שהוא אוהב אותו, ורצה להתחתן איתו, הוא ליטף לו את שערותיו, לחש לו דברים באוזניו, ובסוף ניסה לאנוס אותו. אבל האויר ברח כל עוד נפשו בו.

אחרי־כך הוא מילא תפקיד של ילד בן ארבע. נתנו לו בובה ביד, והוא התחיל לריב איתה ולצעוק עליה ולמרוט את שערותיה. «את פויה, את פויה», הוא צעק עליה, שבר אותה לחתיכות, והתחיל לרקוד עוגה עוגה.

אחר כך הוא המשיך לבצע כל מיני

סטרייפנוזה

צאות מתוך חוריהם, ובגלל המשקפיים הגדולים, המסתירים אותן.

במסיבה שהתקיימה לכבודו השתתפו כל מיני נערות־זוהר, נערי־זוהר, שחקנים ושחקניות. כי זו האופנה האחרונה בצפון תל־אביב, וכולם אומרים שזה פי אלף יותר מעניין ממסיבה עם תזמורת, למשל. מגיקוס הציע לכולם לגמול אותם מעישון, מאסטמה, ממשחקי קלפים, מנזלת, ומכל מה שהם רוצים. אבל הם לא רצו.

אחר כך הוא הסביר להם שכל אדם יכול להפנט בקולו, חוץ מרספוטין המפורסם, שהיה מהפנט אנשים, ומענה אותם, בעיניו. אבל מהפנטים אמיתיים, הוא הוסיף, עם דיפלומות, יש רק עשרים, מתוכם עשרה אמריקאים, כי האמריקאים משוגעים על היפנוזה, תשעה מכל מיני עמים אחרים, ואחד מרומניה. הרומני הזה, שהוא גם יהודי, וגם אחד המהפנטים המוכשרים בישראל, זה הוא עצמו.

«ההיפנוזה זה דבר שימושי מאוד», הוא הסביר במסיבה, «אנשים יכולים להפנט את עצמם, או להפנט אחרים, לעשות כל מיני דברים, אפשר להפנט בני־אדם להצליח ב־בחינות, להצליח בעבודה, למצוא כל מיני חפצים אבודים. אפילו במשפט של ג'ק רובי, הרוצח של רוצח קנדי, השתמשו

תפקידים לא מוגדרים. הוא לקח בידו נר, וטען שזה קטר. הוא רץ איתו לאורך כל הבמה וצעק: «צ'יק צ'יק צ'יק צ'יק צ'יק טווחווחו».

בסוף הוא התחיל לצחוק, ולבכות, ושוב לצחוק, ושוב לבכות, ואחרי זה הוא נהיה רעב מזה, וביקש שיתנו לו תפוח עץ, כי הוא נורא אוהב תפוח־עץ. כשנתנו לו בצל לפה, הוא אמר: «אוי איזה תפוח עץ טעים», כירסם את כולו בעונג עצום, ויעוד ליקק את שפתיו.

וכשהעירו אותו מההיפנוזה, שבה היה נתון במשך כל ההצגה הזאת, הוא טען שידע כל מה שעשה — אך לא יכול היה להתנגד לה. המהפנט, פרופסור רו מגיקוס, אמר שזה סימן שצדוק הוא בחור אינטליגנטי מאוד, כי אנשים פרימיטיביים לא יודעים מה הם עושים. רק האנשים האינטליגנטים יודעים, אבל לא מתנגדים.

★ ★ ★

האופנה האחרונה

רפרופסור שנייה את המסיבה ה־1 עלייה הזאת, הוא לא סתם מהפנט. הוא פרופסור להיפנוזה־לטלפטיה־ולסוגסטיה. והוא מפיח לא רק בגלל כל השמות הללו, אלא גם בגלל העיניים הנוראות שלו, הויר

מפלחת בחדר

מבצעת טובה, אחרי שהופנו טה (ימין), כאשר המהפנט פרופסור מגיקוס עוצר בה מלהמשיך להתפשט (שמאל).

זהו אדם שבחיים הרגילים נראה לגמרי נורמלי, אבל תחת היפנוזה יש לו תכונות מיוחדות. הוא יודע לגלות חפצים מרחק של קילומטרים, לגלות את העתיד ואת העבר ואפילו את ההווה. אפשר להשתמש בו לכל מיני צרכים חיוניים, כגון גילוי אנשי אל־פתח, אבל לעת עתה הוא עוד לא מצא אחד כזה בארץ. הוא מחפש. הוא עצמו, כדי לשמור על הכושר ההיפנוטי שלו, צריך להיזהר מאוד. לכן הוא אוכל כל היום פירות, המון פירות. כל יום, בבוקר ובצהריים ובערב, הוא אוכל קצת דבש. ובין הארוחות הוא אוכל גם קצת לחם. במלח הוא לא נוגע בכלל. הוא פשוט היפנט את עצמו לא לאכול. והוא יכול לעשות את זה לכל אדם, בתנאי שלא ימות מרעב לפני זה.

פלאמוקו

רוקדת על השולחן תמר מינס המהפנט נט, שטענה קודם לכן שאינה יודעת לרקוד.

בהיפנוזה, כדי לגלות מדוע עשה את מה שעשה.

★ ★ ★

צרכים חיוניים

אבל לפעמים זה מסוכן. פעם, למשל, הוא עמד על הבמה והיפנט את כל הקהל. אחר כך הוא שאל מי רוצה לעלות אליו, ואיש אחד עלה. הוא נתן לו לרקוד, ולשיר, ולשחק בבובות, ולאכול בצל, וכל זה, ואחר כך התברר שהאיש הוא שר בממשלה, ולא סתם בממשלה, אלא בממשלה של ארץ קומוניסטית, ושהוא פשוט התהפנט באולם, ועלה לבמה, מתוך היפנוזה. הממשלה הצליחה בכוח רב להשתיק את הדבר. פעם אחרת הוא היפנט מישהו, והאיש אמנם לא היה אישיות חשובה, ולא חבר ממשלה, אבל הוא חזר לביתו, שקע בתוך תרדמה היפנוטית עמוקה, ולא רצה להתעורר. אשתו טילפנה מהר אל המהפנט, ורק בקושי רב הוא הצליח להעיר אותו דרך הטלפון.

«נשים», הוא מגלה, «בדרך כלל יותר קל להפנט, כי יש להן כוח רצון חזק». לכן הוא מקווה למצוא את המדיום הישראלי שלו בקרב הנשים הישראליות. המדיום שהוא מחפש נקרא מדיום קלייר ויאנסט. בכל ארץ הוא מוצא אדם כזה.

נשיקה לאהובה

נתון השחקן התל־אביבי צדוק צרפתי, כשאהובתו היא כר פשוט. צדוק, הנחשב לדון־זיואן עצום, הפגין בלי כל כוונה, על הכר, את כל שיטות החיזור, הפיתוי וההתעללות אשר בהן התפרסם כל כך.

בצל מחוס

בפיו כמו תפוח, לפחות, מכרסם צדוק המהפנט, מבלי יכולת להתנגד למהפנט.